

Sygn. akt I ACz 969/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Dariusz Mazurek (spr.)
	SA Grażyna Demko

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku (...) **S.A. w R.**

z udziałem K. D.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia małżonki dłużnika

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy z dnia 10 października 2014r., sygn. akt VI GCo 119/09

p o s t a n o w i a:

I. **odrzuć zażalenie małżonki dłużnika co do pkt. I postanowienia.**

II. **oddalić zażalenie małżonki dłużnika co do pkt. II postanowienia.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił w pkt. I wniosek małżonki dłużnika K. D. o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 27 listopada 2009r., sygn. akt VI GCo 119/09, a w pkt. II odrzucił jej zażalenie.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że małżonka dłużnika nie uprawdopodobniła, stosownie do treści art. 169 § 2 k.p.c., iż nie ponosi winy w uchybionej czynności procesowej. Małżonka bowiem wnioskiem z dnia 6 października 2014r. domagała się przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 27 listopada 2009r., wskazując, że informację o wydanym postanowieniu uzyskała dopiero w dniu 30 września 2014r. od swojego pełnomocnika ustanowionego w tym dniu. Uczestniczka w 1997r. wyjechała do pracy do Francji i cały czas tam przebywa, a tym samym nie odbiera żadnej korespondencji sądowej, ani komorniczej.

Sąd Okręgowy wskazał, że w aktach sprawy o sygn. akt VI GCo 119/09 na karcie 24 zalega zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji kierowanej do małżonki dłużnika, odebranej w dniu 30 listopada 2009r. przez dorosłego domownika tj. jej siostrę. Tym samym od daty tej zaczął bieg uczestnicze termin do wniesienia zażalenia.

Wobec braku stwierdzenia przesłanek do przywrócenia uczestnicze terminu do wniesienia zażalenia, Sąd Okręgowy oddalił jej wniosek, a wniesione przez nią zażalenie odrzucił jako spóźnione w oparciu o art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła uczestniczka zarzucając nie uwzględnienie faktu zawarcia z jej mężem umowy o wyłączeniu wspólności ustawowej małżeńskiej w dniu 22 października 1996r. oraz o dopuszczenie w postępowaniu zażaleniowym dowodu z odpisu aktu notarialnego z dnia 22.10.1996r.

Skarżąca wskazała, że w 1997r. wyjechała do Francji do pracy i tam nadal przebywa. Zerwała od tego czasu kontakty z mężem i swoją rodziną.

O wydaniu przedmiotowego postanowienia dowiedziała się od swojego pełnomocnika w dniu 30 września 2014r.

Wskazując na powyższe domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia wniosku uczestniczki o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż stosownie do treści art. 394 § 1 k.p.c zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie jak i na postanowienia sądu pierwszej instancji enumeratywnie wymienione w 12 punktach tegoż przepisu jak i na zarządzenia przewodniczącego.

Postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia nie jest wymienione w żadnym z 12 punktach powyższego artykułu, ani też nie kończy postępowania w sprawie, gdyż wniosek o przywrócenie terminu wszczyna wyłącznie postępowanie w tym przedmiocie i kończy wyłącznie postępowanie dotyczące kwestii ubocznej. Dopiero postanowienie o odrzuceniu zażalenia, jako oczywisty skutek odmowy przywrócenia terminu, może być traktowane jako postanowienie kończące postępowanie w sprawie (vide : uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 31 maja 2000r. III ZP 1/00, OSNC 2001/1/1).

Z tych też względów brak jest możliwości zaskarżenia przez pełnomocnika uczestniczki postanowienia co do pkt. I i rozpoznania go przez Sąd Apelacyjny.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny orzekł odnośnie pkt. I sentencji postanowienia na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

Rozpoznając zażalenie pełnomocnika uczestniczki na postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia (pkt. II postanowienia), Sąd Apelacyjny na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. dokonuje oceny motywów oddalenia przez Sąd Okręgowy wniosku pełnomocnika pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 27 listopada 2009r.

W ocenie Sądu Okręgowego uczestniczka nie uprawdopodobniła, stosownie do treści art. 169 § 2 k.p.c., iż nie ponosi winy w uchybionej czynności procesowej.

Sąd Apelacyjny w obecnym składzie w całości podziela powyższe stanowisko.

Należy przede wszystkim zauważyć, iż w przedmiotowej sprawie odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 27 listopada 2009r. został doręczony uczestnicze w trybie tzw. doręczenia zastępczego określonego w art. 138 k.p.c.

Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c., jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorca domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Przewidziany w tym przepisie sposób doręczenia polega na tym, że pismo sądowe zostaje wręczone innej osobie niż adresat, ale ze skutkiem dla adresata. Oznacza to, że doręczenie staje się skuteczne, przy założeniu spełnienia warunków określonych w art. 138 § 1 k.p.c., w chwili, w której pismo odbierze osoba wskazana w tym przepisie. Innymi słowy, elementem konstrukcyjnym doręczenia jest podjęcie się przez osoby wskazane w art. 138 § 1 k.p.c. oddania pisma adresatowi. Okoliczność, czy i kiedy doszło do przekazania pisma adresatowi pozostaje bez znaczenia dla oceny skuteczności doręczenia i rozpoczęcia biegu terminów procesowych wynikających z dokonania doręczenia.

W niniejszej sprawie odpis postanowienia z dnia 27 listopada 2009r. wraz z uzasadnieniem odebrała siostra uczestniczki, która była domownikiem i zobowiązała się przekazać tę przesyłkę uczestniczce, skoro na zwrotnym potwierdzeniu odbioru brak jest innych adnotacji (k. 24).

Trafnie zatem Sąd Okręgowy przyjął, że doręczenie nastąpiło w dniu 30 listopada 2009r., a tym samym wniesione przez pełnomocnika uczestniczki zażalenie w dniu 6 października 2014r. jako spóźnione prawidłowo zostało odrzucone przez Sąd Okręgowy.

Podnoszone w zażaleniu okoliczności dotyczące zawarcia przez małżonków umowy o wyłączeniu wspólności majątkowej pozostają bez wpływu na ocenę zasadności odmowy przywrócenia uczestniczce terminu do wniesienia zażalenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie uczestniczki co do pkt. II postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.